

PRAKSISOVERSIGT · PRESSENÆVNET

Praksisoversigt over omtale af børn og mindreårige i medier

Pressenævnets praksis om identifikation, samtykke og sløring af børn og unge i medierne

Version 2 Opdateret 8. sep. 2026 29 afgørelser · 2015-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Omtale og afbildning af børn og mindreårige hører til de områder, hvor Pressenævnet stiller de skarpeste krav til medierne. Retsgrundlaget er generalklausulen i [Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#) om god presseskik, som udfyldes af de vejledende regler for god presseskik og af Pressenævnets egen praksis. Nævnet behandler børn som en særligt sårbar gruppe: hovedreglen er samtykke fra forældremyndighedsindehaveren, kravet til effektiv anonymisering måles på, om barnet kan genkendes i sit skole- og lokalmiljø, og identificerende omtale i en belastende sammenhæng kræver tungtvejende grunde. Praksis viser samtidig, at nævnet ikke automatisk giver forældre medhold – modne unge kan medvirke uden forældresamtykke, og positiv, samtykkebaseret omtale kan ikke kræves slettet, blot fordi samtykket senere trækkes tilbage.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Pressenævnet kræver, at medier udviser særlig varsomhed over for børn og unge – jo yngre barnet er, desto mindre kan det forventes selv at kunne overskue konsekvenserne af at blive eksponeret.
- 02** Pressenævnet kræver som hovedregel samtykke fra forældremyndighedsindehaveren, når et barn identificeres eller medvirker i en følsom sammenhæng.
- 03** Pressenævnet accepterer fravigelse af forældresamtykket, når den unge er moden (i praksis 15-16 år), selv ønsker at medvirke, udtaler sig loyalt og emnet har betydelig samfundsmæssig interesse.
- 04** Pressenævnet afviser, at et barns egen adfærd i det offentlige rum i sig selv legitimerer identificerende omtale med navn og billede.
- 05** Effektiv anonymisering måles på identifikationskredsen: ansigtssløring er ikke nok, hvis fornavn, alder, hjem, søskende eller påklædning gør barnet genkendeligt på skolen og i lokalmiljøet.
- 06** Identifikation af en forælder kan i sig selv være presseetisk kritisabel, når navnet i praksis identificerer barnet som offer for en forbrydelse.
- 07** Pressenævnet afviser, at fortrolige udtalelser fra børnesamtaler hos myndighederne må gengives – børn har en berettiget forventning om, at sådanne udtalelser ikke offentliggøres i et massemedie.

- 08 Pressenævnet kræver, at krænkende oplysninger og fotos af et barn forelægges forældrene INDEN publicering; et efterfølgende tilbud om interview opfylder ikke forelæggelseskravet.
- 09 Sletning, anonymisering og afindeksering forudsætter, at oplysningerne er »særligt belastende« – hvilket normalt er opfyldt, når en mindreårig er hængt ud, men ikke ved positiv, samtykkebaseret omtale.
- 10 Pressenævnet accepterer stiltiende samtykke fra forældre, når mediet har haft en berettiget forventning om accept, og efterfølgende voldsomme reaktioner på sociale medier ændrer ikke vurderingen.
- 11 Pressenævnet kan hverken tilkende erstatning eller tage stilling til straffelovens fredskrænkelser og databeskyttelsesretten – nævnet kan alene udtale kritik og pålægge offentliggørelse.
- 12 Forældre kan kun klage på barnets vegne med særskilt fuldmagt som væрге; klageretten forudsætter, at barnet selv er omtalt, afbildet eller identificeret.

Retsgrundlaget: generalklausulen i medieansvarsloven og de

§ 1 presseetiske reglers hensyn til børn

Pressenævnets afgørelser om omtale af børn hviler ikke på en særskilt lovbestemmelse om mindreårige, men på generalklausulen i [Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#):

»Massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik.«

Bestemmelsen blev indsat på grundlag af Medieansvarsudvalgets arbejde. Af de oprindelige lovforarbejder til § 34 fremgår, at generalklausulen ikke blot er en programmerklæring, men »en materiel norm, som er egnet til at danne grundlag for retsudviklingen«, og at det overlades til klageorganet »inden for normens rammer at skønne, om der i et konkret tilfælde er sket offentliggørelse i strid med god presseskik«. Forarbejderne fastslår samtidig, at *De vejledende regler for god presseskik* – optrykt som bilag til lovforslagets bemærkninger – »skal være grundlaget for det nærmere indhold af begrebet «god presseskik»«, og at klageorganets praksis vil være »et væsentligt bidrag til at udbygge og konkretisere indholdet af de generelle principper«.

Udvalget afviste bevidst at kodificere de presseetiske regler i lovteksten. I [Betænkning nr. 1205/1990 om medieansvar, s. 322](#) hedder det, at etiske regler er udtryk for »den faglige standard, som pressen selv har fastsat som norm«, at en sådan standard »ikke på udtømmende måde [kan] udtrykkes gennem konkrete lovregler«, og at nye situationer kan opstå, som ikke lader sig bedømme efter den gældende målestok. Netop derfor er den særlige beskyttelse af børn i dag et *praksis*-produkt: den er ikke skrevet ind i loven, men udviklet gennem Pressenævnets kendelser.

Betydningen af hensynet til bestemte persongrupper er senere beskrevet af Ytringsfrihedskommissionen. I [Betænkning nr. 1573/2020, s. 157](#) anføres, at medierne efter de presseetiske regler skal tage »særligt hensyn til bestemte persongrupper – f.eks. mindreårige – og i bestemte situationer – f.eks. ved omtale af selvmord eller ved reportage om straffesager«. De vejledende regler i deres nugældende affattelse (vedtaget 2013) er optrykt i [Straffelovrådets betænkning nr. 1563/2017, s. 339](#), hvor det bl.a. fremgår, at reglerne omfatter »omtalte og afbildede personer«.

Diskussionen om, hvor tæt staten bør regulere presseetikken, er ældre end nævnets nuværende praksis.

I [Betænkning nr. 1320/1996 om medierne i demokratiet, s. 312](#) advarede kritikere mod, at »et centralt pressenævn gennem sin praksis kan risikere at cementere de vejledende presseetiske regler til en grundfæstet presseetisk norm«. Netop på børneområdet er det imidlertid præcis dét, der er sket: kravene til samtykke, sløring og forelæggelse ved omtale af børn står i dag skarpere i nævnets kendelser end i reglernes ordlyd.

Nævnets sammensætning følger [Medieansvarsloven § 41](#) – formand og næstformand beskikkes efter udtalelse fra Højesterets præsident, to medlemmer efter udtalelse fra Dansk Journalistforbund, to fra de redaktionelle ledelser og to som offentlighedens repræsentanter.

LOV

[Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)[Medieansvarsloven § 41, stk. 1](#)

Pressenævnets prøvelseskompetence i sager om børn – hvad nævnet kan og ikke kan prøve

Nævnets kompetence er udtømmende afgrænset i [Medieansvarsloven § 43, stk. 1](#): nævnet afgør, om der er sket en offentliggørelse i strid med god presseskik, og om et medie er forpligtet til at bringe et genmæle. Denne afgrænsning har markant betydning i børnesager, hvor klagerne ofte rejser flere retlige spor på én gang.

- **Erstatning og straf ligger uden for.** Nævnet kan ikke tilkende godtgørelse eller straffe. Det er udtrykkeligt beskrevet i [Straffelovrådets betænkning nr. 1563/2017, s. 35](#): »Pressenævnet kan derimod ikke idømme straf, erstatning eller på anden måde sikre den omtalte person ... økonomisk kompensation.«
- **Straffelov og databeskyttelse afvises.** I [2020-80-0471](#) – hvor en mor klagede over, at DR havde interviewet hendes 15-årige søn – afviste nævnet klagepunkter om injurier, databeskyttelse og forvaltningsret, fordi de henhører under domstolene eller Datatilsynet.
- **Uanmeldte platforme falder udenfor.** Samme kendelse fastslår, at et medies Facebook-side ikke er omfattet, når den ikke er anmeldt efter [Medieansvarsloven § 8, stk. 1](#), jf. [§ 1, nr. 3](#). Det samme skete i kendelsen af 20. maj 2025 om [artiklerne om barnets kåring som Årets Førstehjælper](#), hvor klagen over ugeavisens Facebook-opslag ikke blev realitetsbehandlet. Forældre, der klager over eksponering af deres barn på sociale medier, får altså ofte kun prøvet en del af den eksponering, de klager over.
- **Nævnet fører ikke bevis.** Hvor forklaringerne står mod hinanden – fx om der er indgået en aftale om samtykke – konstaterer nævnet blot, at det ikke kan afgøres. Det ses i de to parallelle ulve-kendelser af 20. december 2025, hvor nævnet afstod fra at tage stilling til den præcise afstand til dyret, jf. [Medieansvarsloven § 43](#).

Proessen er reguleret i [bekendtgørelse om forretningsorden for Pressenævnet](#). Nævnet indhenter skriftlig udtalelse fra mediet, kan kræve kopi af udsendelsen udleveret og kan behandle sagen på det foreliggende grundlag, hvis mediet ikke svarer inden 7 dage, jf. [§ 8](#). Nævnet kan endvidere af egen drift optage en sag, »hvis sagen er af væsentlig eller principiel betydning«, jf. [§ 7](#) – en mulighed der er relevant netop i børnesager, hvor den krænkede part typisk ikke selv klager.

Proportionalt til den begrænsede kompetence er sanktionen: nævnet kan udtale kritik og efter [Medieansvarsloven § 49](#) pålægge redaktøren at offentliggøre kendelsen »på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges«.

LOV	Medieansvarsloven § 8, stk. 1	Medieansvarsloven § 43, stk. 1-2	Medieansvarsloven § 49
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over artikler om drengens observation af formodet ulv 20.12.2025 Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af samtykke og hensyn til børn i sag om ulve-observation 20.12.2025 Pressenævnet · Afslag på sletning af artikler om barns kåring som Årets Førstehjælper 28.05.2025 Pressenævnet · Pressenævnet finder det berettiget at interviewe 15-årig uden mors samtykke i sag om tvangsanbringelse 19.09.2020		

Hvad Pressenævnet lægger vægt på ved omtale af børn og mindreårige

På tværs af kendelserne træder et fast vurderingsmønster frem. Pressenævnet lægger navnlig vægt på:

- **Barnets alder og modenhed.** Alderen bruges som en glidende skala for, hvor stor selvbestemmelse barnet tilkendes. I [2021-80-0734](#) fandt nævnet, at en 12-årig »ikke [kan] forventes at overskue konsekvenserne af sin optræden i en ophidset situation«. I [2022-80-0887](#) blev den 15-årige heller ikke antaget at have været »fuldt bevidst om de vidtrækkende konsekvenser af eksponeringen« – mens den 15-årige (snart 16-årige) i [2020-80-0471](#) blev anset for moden nok til selv at bestemme.
- **Omtalens belastende karakter.** Nævnet skelner skarpt mellem positiv/neutral og belastende sammenhæng. Kåring som Årets Førstehjælper er »ikke i presseetisk forstand ... følsom eller privat« (kendelsen af 20. maj 2025), mens beskyldninger om jødehad, spytten og »antidemokratisk angreb« udløser kritik.
- **Identifikationskredsen.** Det afgørende er ikke, om barnet kan genkendes af hele landet, men om det kan genkendes af en ikke ubetydelig kreds – typisk skole og lokalmiljø. I [15-70-00803](#) var ansigterne slørede, men børnene alligevel genkendelige.
- **Forældremyndighedsindehaverens samtykke.** Manglende samtykke er gennemgående det forhold, der tipper vurderingen til kritik.
- **Den almene interesse – og om den kunne varetages uden identifikation.** Nævnet spørger konsekvent, om historien kunne være fortalt anonymt. I [15-70-00838](#) anerkendte nævnet emnets væsentlige offentlige interesse, men fandt, at problemstillingen kunne være belyst »uden at identificere den 16-årige pige ved fornavn«.
- **Om barnet bruges som middel mod en anden.** Et selvstændigt skærpende moment. I [2021-80-0734](#) konkluderede nævnet, at omtalen »fremstod som et forsøg på at ramme drengens mor gennem barnet«.
- **Følsomme baggrundoplysninger uden relevans.** Etnisk oprindelse, adoptionsbaggrund og religiøst tilhørsforhold blev i samme sag anset for at have »ingen almen interesse i den konkrete sammenhæng« og udgjorde derfor en selvstændig krænkelse.

Omvendt lægger nævnet **ikke** afgørende vægt på, at barnet selv har opsøgt situationen eller optrådt provokerende: i begge Frihedens Stemme-sager gjorde mediet gældende, at den mindreårige selv havde medvirket til optagelsen og var bevidst om at blive filmet – et argument nævnet i begge tilfælde forkastede.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Afslag på sletning af artikler om barns kåring som Årets Førstehjælper 28.05.2025 Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Frihedens Stemme for identifikation af 15-årig i sag om jødehad 16.12.2022 Pressenævnet · Alvorlig kritik af Frihedens Stemme for grov krænkelse af 12-årigs privatliv 19.03.2022	

Pressenævnet · Pressenævnet finder det berettiget at interviewe 15-årig uden mors samtykke i sag om tvangsanbringelse	19.09.2020
Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af TV 2 for identificerbar omtale af ungt selvmordsoffer mod familiens ønske	31.10.2015
Pressenævnet · TV 2 får kritik for utilstrækkelig anonymisering af børn i dokumentar om samværskonflikt	20.08.2015

§ 4 Samtykke til børns medvirken – hovedreglen, undtagelsen og grænserne for stiltiende accept

Pressenævnets udgangspunkt er, at et gyldigt samtykke skal være **frivilligt, specifikt og informeret**. Kravet blev formuleret generelt i [2020-80-0461](#) om optagelser fra en privat bisættelse, og det anvendes uændret i børnesagerne. Ved mindreårige skal samtykket som hovedregel komme fra forældremyndighedsindehaveren.

Sag	Barnets alder	Samtykke	Udfald
15-70-00803	6 og 9 år	Nej – faren havde eneforældremyndighed og nægtede	Alvorlig kritik
2019-80-0389	16 år	Forældresamtykke ikke indhentet	Kritik
2020-80-0471	15 år	Moderen nægtede udtrykkeligt	Ingen kritik
2021-80-0734	12 år	Nej	Alvorlig kritik
2022-80-0887	15 år	Nej	Kritik
Ulve-kendelserne af 20. december 2025	11 og 12 år	Ja – dels udtrykkeligt, dels stiltiende	Ingen kritik

Undtagelsen – den modne unge. [2020-80-0471](#) er den ledende kendelse for, hvornår forældresamtykket kan fraviges. Nævnet anerkendte hovedreglen om forældresamtykke, men fandt konkret grundlag for at fravige den, fordi drengen var 15 år og fremstod moden, selv ønskede at medvirke, plejeforældrene var indforståede, emnet (langtrukne genoptagelser af anbringelsessager) havde betydelig samfundsmæssig interesse, barnet udtalte sig loyalt om sin mor, og hverken barnet eller moderen kunne identificeres af den brede offentlighed. Alle seks momenter skulle være opfyldt – kendelsen er ikke hjemmel for, at 15-årige generelt kan medvirke uden forældrenes accept.

Stiltiende samtykke fra forældre. I ulve-kendelserne af 20. december 2025 accepterede nævnet, at samtykke ikke behøver være skriftligt. I den ene sag udgjorde moderens mail om »en rigtig fin artikel« et gyldigt samtykke til den samlede publikation inklusive billeder og video. I den anden – hvor det andet forældrepar aldrig var kontaktet direkte – lagde nævnet vægt på en sms fra den ene mor (»Det er i orden med [Klager]s forældre«) og på, at klagerens far var til stede ved interviewets afslutning uden at protestere; mediet havde derfor en berettiget forventning om, at samtykket dækkede begge børn.

Deling på sociale medier. Samme kendelser afklarer, at samtykke til trykt og online publicering indebærer et stiltiende samtykke til mangfoldiggørelse på mediets øvrige kanaler:

»Pressenævnet finder imidlertid, at man ved deltagelse i medieindhold, der bringes såvel trykt som online, må forvente, at indholdet også vil kunne blive mangfoldiggjort via andre af mediets platforme, f.eks. sociale medier.«

Nævnet anerkendte samtidig, at det generelt *bør* oplyses over for børn og forældre, at der planlægges deling på sociale platforme – men manglende oplysning herom var ikke i sig selv kritisabelt. Og:

»Det forhold, at artiklen efterfølgende har medført voldsomme reaktioner over for klager og dennes familie kan ikke føre til en anden vurdering.«

Det er en væsentlig begrænsning i beskyttelsen: efterfølgende shitstorms og trusler mod børnene ændrer ikke den presseetiske bedømmelse af den oprindelige publicering.

Tilbagekaldt samtykke. Et samtykke, der trækkes tilbage efter publicering, ophæver ikke retmæssigheden af det allerede offentliggjorte. I kendelsen af 20. maj 2025 om [Årets Førstehjælper](#) udtalte nævnet, at »[d]et forhold, at [Klager] efter det oplyste har trukket sit samtykke til omtalen tilbage over for Røde Kors, kan ikke føre til en anden vurdering«. Modsætningsvis kan et samtykke, der trækkes tilbage **før** publicering, godt fjerne grundlaget for offentliggørelse af følsomme oplysninger, jf. [15-70-00866](#).

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over artikler om drenges observation af formodet ulv	20.12.2025
	Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af samtykke og hensyn til børn i sag om ulve-observation	20.12.2025
	Pressenævnet · Afslag på sletning af artikler om barns kåring som Årets Førstehjælper	28.05.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Frihedens Stemme for identifikation af 15-årig i sag om jødehad	16.12.2022
	Pressenævnet · Alvorlig kritik af Frihedens Stemme for grov krænkelse af 12-årige privatliv	19.03.2022
	Pressenævnet · Pressenævnet finder det berettiget at interviewe 15-årig uden mors samtykke i sag om tvangsanbringelse	19.09.2020
	Pressenævnet · Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren ”Krigsfotografen”	19.09.2020
	Pressenævnet · Berlingske får kritik af Pressenævnet for vildledende brug af billede af 16-årig i kriminalitetsartikel	25.02.2020
	Pressenævnet · Avis kritiseret for at bringe følsomme oplysninger trods tilbagetrukket samtykke	17.12.2015
	Pressenævnet · TV 2 får kritik for utilstrækkelig anonymisering af børn i dokumentar om samværskonflikt	20.08.2015

Identifikation og sløring – kravet om effektiv anonymisering af barnet

Den ledende kendelse om sløring af børn er [15-70-00803](#) om TV 2-dokumentarserien om en samværskonflikt. Børnene på 6 og 9 år havde slørede ansigter, men nævnet fandt anonymiseringen utilstrækkelig, fordi kombinationen af flere forhold gjorde dem genkendelige for en større kreds, herunder på deres skole:

- børnenes rigtige fornavne og alder blev bragt,
- deres halvsøster blev interviewet og vist usløret,
- genkendelige træk som hårfarve og specifikt tøj fremgik trods sløringen,
- optagelser af børnenes hjem indgik.

Det centrale er altså **den kumulative effekt**: ansigtssløring er ikke i sig selv nok. Pressenævnet vurderer alle identificerende elementer under ét, og målestokken er lokalmiljøet – ikke landsoffentligheden.

Samme identifikationsstandard anvendes uden for børnesagerne. I kendelsen af 15. august 2024 om [tvangsfjernelsen af en 17-årig pige](#) udtalte nævnet kritik af JyskeVestkysten for manglende sløring af en ikke-ledende socialrådgiver i videoen fra anbringelsen, netop fordi kredsen, der kunne genkende hende, »ikke var ubetydelig lille« – selv om hun ikke var genkendelig for den brede offentlighed. Nævnet formulerede den generelle regel således:

»Det er Pressenævnets opfattelse, at offentlige myndigheder i højere grad end privatpersoner må acceptere at være genstand for en kritisk medieomtale. Det er samtidig nævnets opfattelse, at et medie, der kritiserer en virksomhed eller myndighed, i den forbindelse ikke bør omtale eller vise ikke-ledende medarbejdere på en sådan måde, at de ud fra mediets oplysninger kan identificeres.«

Kendelsen er dobbelt lærerig for børneområdet: dels bekræfter den identifikationskreds-testen, dels illustrerer den, at nævnet i samme sag ikke fandt grundlag for at kræve selve videoen af den 17-åriges tvangsfjernelse slettet, fordi optagelserne dokumenterede myndighedsudøvelse af klar offentlig interesse.

Hvor mediet omvendt reagerer og slører, når det bliver gjort opmærksom på problemet, undgår det typisk kritik. Det ses i [2021-80-0611](#)-linjen om sløringsgrad og i [2021-80-0675](#), hvor sløringen af en bolig blev anset for tilstrækkelig, fordi huset kun kunne genkendes af en snæver kreds med forhåndskendskab.

LOV

[Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#)

PRAKSIS

Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af JyskeVestkysten for manglende sløring af socialrådgiver i video om tvangsfjernelse	24.08.2024
Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over TV 2-dokumentar om forsvunden kvinde og barn	23.11.2021
Pressenævnet · TV 2 får kritik for utilstrækkelig anonymisering af børn i dokumentar om samværskonflikt	20.08.2015

Børn i og omkring straffesager – når identifikation af forælderen identificerer barnet

§ 6

Et selvstændigt spor i praksis er sager, hvor barnet ikke selv omtales, men bliver identificeret **gennem** omtalen af en forælder eller gerningsmand.

Den klareste afgørelse er [2022-80-0860](#). Fyens Stiftstidende navngav en far, der ved Retten i Svendborg blev dømt for grov mishandling af sin en måned gamle datter, herunder 12 knoglebrud. Klagen kom fra den dømtes bror, som påpegede, at identifikationen af faderen i en lille by automatisk identificerede det spæde offer. Pressenævnet udtalte kritik med henvisning til de vejledende regler punkt C. 6 om en klar saglig linje ved identifikation i retsreportager, og lagde vægt på, at navnet »direkte medvirker til at identificere det spæde offer for mishandlingen« – og at avisen dermed havde fraveget sit eget etiske regelsæt, som netop undtager sager om alvorlige overgreb mod børn fra navngivningspraksis. Pointen er, at **offerets** beskyttelsesbehov begrænser retten til at navngive **gerningsmanden**, når de to er familiemæssigt forbundne.

Omvendt vej går [2019-80-0389](#), hvor en 16-årig dreng blev interviewet på en boldbane om trygheden i sit boligområde, hvorefter hans portræt blev placeret direkte under en overskrift om politisigtelser i et Facebook-opslag. Nævnet udtalte kritik:

»Selv om billedet af [Klager] og citaterne fra interviewet med ham isoleret set ikke er af belastende karakter for ham, så kan kombinationen af overskrift og billede i Facebook-opslaget give det indtryk, at [Klager] er kriminel.«

Nævnet understregede, at der i sager om ungdomskriminalitet påhviler mediet et **skærpet ansvar** for, at uskyldige kilder ikke eksponeres som kriminelle – et ansvar der blev yderligere skærpet af, at Berlingske havde undladt at indhente forældrenes samtykke.

I [2022-80-0887](#) bragte mediet fuldt navn og to genkendelige portrætbilleder af en 15-årig, der havde fremsat antisemitiske udtalelser, samt oplysninger om moderens navn, profession og blog. Nævnet anerkendte den almene interesse i at dokumentere antisemitisme, men fastslog, at medier »skal udvise særlig varsomhed, når børn og unge gøres til genstand for omtale«, og at grovheden af den unges egne udtalelser ikke ophævede beskyttelsen. Omtalen førte til direkte trusler mod drengens liv i mediets kommentarfelt.

Når barnet er **offer** for en seksualforbrydelse, går hensynet den anden vej ved spørgsmål om senere anonymisering af gerningsmanden: i [2024-10177](#) godkendte nævnet, at B.T. afviste at anonymisere artikler fra 2016 om en mands dom for seksuelle overgreb mod mindreårige, fordi sagens alvor og karakter vejede tungere end klagerens privatliv. Og i kendelsen af 9. maj 2026 om [Kontrasts artikler om en voldtægtssag](#) udtalte nævnet kritik for manglende forelæggelse og for ikke at have udvist størst muligt hensyn til forurettede – samme hensynsnorm, som bærer børnesagerne.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 49	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet kritiserer Kontrast for grove beskyldninger mod voldtægtsoffer uden forelæggelse i anonymiserede artikler om straffesag		09.05.2026
	Pressenævnet · Pressenævnet godkender mediehus' afvisning af anonymisering i sag om seksuelle overgreb mod mindreårige		24.05.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Frihedens Stemme for identifikation af 15-årig i sag om jødehad		16.12.2022
	Pressenævnet · Kritik af Fyens Stiftstidende for navngivning af far dømt for mishandling af spædbarn		22.09.2022
	Pressenævnet · Berlingske får kritik af Pressenævnet for vildledende brug af billede af 16-årig i kriminalitetsartikel		25.02.2020

Børn i anbringelses-, samværs- og skolesager – den mest følsomme sagstype

Sager om anbringelse, samvær og forældremyndighed er den kategori, hvor nævnet stiller de strengeste krav, fordi omtalen af barnet uundgåeligt indebærer oplysninger om barnets rent private forhold.

Fortrolige børnesamtaler. [15-70-00803](#) indeholder et princip, der rækker ud over sløringsspørgsmålet: TV 2 blev kritiseret for at bringe citater fra fortrolige børnesagkyndige samtaler. Nævnet fastslog, at børn har en berettiget forventning om, at deres udtalelser til myndigheder i en samværstvist ikke bliver offentliggjort i et massemedie – og at det forhold, at udtalelserne var centrale for morens udlægning af sagen, ikke kunne retfærdiggøre krænkelsen af børnenes tillidsforhold til systemet. Nævnet udtalte alvorlig kritik og pålagde bl.a. TV 2 at fjerne udsendelsen fra TV 2 PLAY.

Antallet af børn som identificerende oplysning. I [2019-80-0339](#) klagede forældrene til seks tvangsfjernede børn over Nordjyske Stiftstidendes omtale af en kommunes injuriesag mod en rådgiver. Nævnet udtalte ikke kritik, fordi omtalen af kommunens søgsmål havde betydelig almen interesse, men bemærkede, at det »havde

været mest hensigtsmæssigt at udelade det specifikke antal børn for at mindske risikoen for identifikation». Kendelsen viser både, at antal og dato kan være identificerende i et lokalmiljø, og at nævnet i sådanne blandede sager foretager en åben afvejning frem for at anvende en absolut beskyttelsesregel.

Anbragte børn som kilder. [2020-80-0471](#) og [2017-80-0057](#) trækker i samme retning: nævnet er tilbageholdende med at afskære anbragte børn og unge fra at fortælle deres historie, når emnet er myndighedernes svigt. I sidstnævnte sag om TV 2-dokumentarerne om Vildmarksprojektet fandt nævnet, at anbringelse af børn i udlandet havde væsentlig almen interesse, og at det ikke var i strid med god presseskik at anonymisere en af de unge kilder.

Eksekution af anbringelser. Kendelsen af 15. august 2024 om [videoen af tvangsfjernelsen af en 17-årig](#) illustrerer, at nævnet accepterer offentliggørelse af optagelser fra selve indgrebet i hjemmet: nævnet afviste både, at der var tale om skjulte optagelser, og at videoen skulle slettes, fordi den dokumenterede kommunens effektivering af en afgørelse om anbringelse uden samtykke.

Skolesager. Klageretten er her ofte den reelle barriere. I [15-70-00836](#) om DR's dækning af en episode ved en skoles morgensamling, hvor to drenge angiveligt blev klædt af, afviste nævnet at behandle den del af klagen, der vedrørte drengene – fordi den ene drengs mor kun havde givet fuldmagt på egne vegne og ikke som værge for barnet. Nævnet fastholdt afvisningen i [genoptagelsesafgørelsen i sag nr. 15-70-00836](#). Forældre, der vil have prøvet krænkelsen af deres barn, skal derfor udtrykkeligt klage **på barnets vegne** som værge.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 43, stk. 2	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af JyskeVestkysten for manglende sløring af socialrådgiver i video om tvangsfjernelse		24.08.2024
	Pressenævnet · Pressenævnet finder det berettiget at interviewe 15-årig uden mors samtykke i sag om tvangsanbringelse		19.09.2020
	Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af identifikation og privatliv i sag om tvangsfjernelse		19.12.2019
	Pressenævnet · TV 2 frifundet af Pressenævnet for kritik af dokumentarer om svigt af anbragte børn og Vildmarksprojektet		23.05.2018
	Pressenævnet · Afslag på genoptagelse af klagesag mod DR vedrørende retlig interesse for forældregruppe		28.11.2015
	Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af klageberettigelse for forældregruppe i sag om kontroversiel morgensamling på privatskole		07.11.2015
	Pressenævnet · TV 2 får kritik for utilstrækkelig anonymisering af børn i dokumentar om samværskonflikt		20.08.2015

§ 8 Forelæggelse over for forældrene og pligten til at berigtige

Forelæggelseskravet har en særlig skarp udformning i børnesager. I [2021-80-0734](#) fastslog Pressenævnet, at de krænkende beskyldninger og fotos af den 12-årige burde have været forelagt **forældrene** – og udtrykkeligt, at *et efterfølgende tilbud om interview ikke opfylder kravet om forelæggelse*. Mediet havde forsøgt at kontakte moderen for en kommentar, men først efter de første publiceringer. Det var ikke tilstrækkeligt.

Det skal ses i lyset af nævnets almindelige praksis om, at oplysninger af skadelig og agtelsesforringende karakter kræver særlig grundig efterprøvelse gennem forelæggelse – som i [2022-80-0948](#) om en fratrådt børnechef, hvor et kort telefonopkald om selve fratrædelsen ikke opfyldte kravet, når de konkrete beskyldninger ikke var

præsenteret. I børnesager er adressaten for forelæggelsen imidlertid forældremyndighedsindehaveren – ikke barnet selv.

Berigtigelsespligten følger samme mønster. I [2022-80-0948](#) fandt nævnet det utilstrækkeligt at rette i selve artiklen og indsætte en note, når der ikke blev bragt en særskilt nyhed om rettelsen i nyhedsstrømmen – læsere, der havde læst den fejlbehæftede artikel, kunne ikke forventes at klikke ind på den igen. Omvendt undgik mediet kritik i [15-70-00758](#), fordi fejlen om servering for mindreårige blev rettet hurtigt og tydeligt i både overskrift og brødtekst.

Genmæleadgangen efter [Medieansvarsloven § 36, stk. 1](#) er derimod sjældent en farbar vej i børnesager, fordi den forudsætter forkerte oplysninger af **faktisk karakter**, som er egnet til at påføre skade af betydning. Kritik af eksponering som sådan udløser ikke genmæle – det ses fx i [2019-80-0241](#), hvor B.T. modtog kritik for privatlivskrænkelser og manglende hensyn til pårørende, men hvor genmælekravet blev afvist.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Medieansvarsloven § 36, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Alvorlig kritik af Frihedens Stemme for grov krænkelse af 12-årige privatliv		19.03.2022
	Pressenævnet · B.T. får kritik for krænkelse af privatlivets fred og manglende hensyn til pårørende efter narkodødsfald		25.06.2019

§ 9 Sletning, anonymisering og afindeksering af omtale af børn

Anmodninger om at få fjernet ældre omtale behandles efter de vejledende reglers punkt om hindring af tilgængeligheden (tidligere punkt B. 8, i de nyere kendelser punkt D. 1). Nævnets tærskel er høj og formuleres stort set identisk fra sag til sag:

»Det er nævnets opfattelse, at anvendelse af punkt D. 1 i retningslinjerne for god presseskik og muligheden for at meddele et medie kritik for ikke at imødekomme en anmodning om afindeksering, anonymisering eller afpublicering som udgangspunkt kun bør anvendes, når der er tale om oplysninger, som er særligt belastende for den person, der er omtalt.«

For mindreårige er det afgørende, om eksponeringen var **belastende**:

Sag	Omtalens karakter	Sletning
2022-80-0887	15-årig navngivet og afbildet i sag om jødehad	Kritik for afvisning – oplysningerne »særligt belastende« for en mindreårig
2021-80-0734	12-årig hængt ud med navn, foto, etnicitet og religion	Kritik for at afvise fjernelse/anonymisering
Kendelsen af 20. maj 2025 om Årets Førstehjælper	9-årig reddede sin lillebror; positiv omtale via pressemeddelelse	Ingen kritik af afvisningen
Ulve-kendelserne af 20. december 2025	Øjenvidneberetning fra 11- og 12-årige; efterfølgende trusler	Ingen kritik – mediet havde frivilligt anonymiseret

Mønstret er dermed: **belastende identificerende omtale af et barn skal kunne fjernes; positiv eller neutral omtale skal ikke**. Nævnet lægger i den forbindelse vægt på, hvordan oplysningerne oprindeligt kom frem – i Årets Førstehjælper-sagen på, at hændelsen fremgik af en pressemeddelelse, som byggede på moderens egne oplysninger.

Hos voksne trækker praksis mod, at tidsforløb og manglende offentlig status kan begrunde afindeksering, jf. flertalsafgørelserne i [2021-80-0667](#) og [2021-80-0668](#), hvor hensynet til klagerens børn – som i dag bærer det efternavn, artiklerne indeholdt – indgik i argumentationen. Modsat blev afindeksering nægtet i [2023-08019-linjen om alvorlig kriminalitet](#), hvor sagens principielle karakter vejede tungere end klagerens og sønnens privatliv. Hensynet til barnet er altså et **moment** i afvejningen, ikke en selvstændig ret for barnet til at få forældrens fortid slettet.

LOV	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet afviser klage over artikler om drenges observation af formodet ulv	20.12.2025
	Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af samtykke og hensyn til børn i sag om ulve-observation	20.12.2025
	Pressenævnet · Afslag på sletning af artikler om barns kåring som Årets Førstehjælper	28.05.2025
	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Frihedens Stemme for identifikation af 15-årig i sag om jødehad	16.12.2022
	Pressenævnet · Alvorlig kritik af Frihedens Stemme for grov krænkelse af 12-årigs privatliv	19.03.2022

§ 10 Klagebehandling, frister og retlig interesse når klagen angår et barn

Hvem kan klage. Efter [Medieansvarsloven § 43, stk. 2, nr. 2](#) kan formanden afvise klager fra personer uden retlig interesse. Nævnet fortolker kravet snævert: man skal selv være omtalt, afbildet eller på anden måde identificeret. En generel eller ideologisk interesse rækker ikke, jf. [2019-80-0281](#). For børn har det den praktiske konsekvens, at forældre skal indsende fuldmagt **som væрге for barnet** – gør de ikke det, afvises netop den del af klagen, der handler om barnet, jf. [15-70-00836](#). Nære pårørende har omvendt selvstændig retlig interesse i omtale af afdøde familiemedlemmer, jf. [15-70-00838](#) og [2019-80-0241](#).

Frister. Klagefristen er 12 uger efter offentliggørelsen, jf. [Medieansvarsloven § 34, stk. 2](#). Klager over DR, TV 2/DANMARK A/S og de regionale TV 2-virksomheder skal altid først indgives til virksomheden selv, jf. [§ 34, stk. 3](#), og virksomhedens afgørelse kan derefter indbringes for nævnet inden 12 uger. Fristen blev forlænget fra 4 til 12 uger med virkning fra 1. januar 2014; af forarbejderne til ændringen fremgår, at forslaget indebar, at klager »skal indgives til massemediets selv eller til Pressenævnet senest 12 uger efter offentliggørelsen«. Ved anmodninger om sletning løber 12-ugersfristen fra mediets afslag, jf. [2018-80-0226](#). En genudsendelse udløser en ny frist, fordi mediet aktivt drager forholdet frem på ny, jf. [16-70-00991](#). Der er **ingen dispensationsadgang** – formanden *skal* afvise for sent indgivne klager, jf. [Medieansvarsloven § 43, stk. 3](#) og [2022-80-0858](#).

Sagsgangen. Det er gratis at klage, og nævnets sagsbehandling er skriftlig; nævnets møder er ikke offentlige, jf. [bekendtgørelse om forretningsorden for Pressenævnet § 9](#). Nævnets virksomhed finansieres af massemediernes selv efter en fordelingsnøgle, jf. [§ 16](#) – en konstruktion, der ifølge [Betænkning nr. 1573/2020, s. 155](#) skal understøtte nævnets uafhængighed og mediernes selvjustits.

Sanktion og virkning. Afgørelserne er **bindende** i den forstand, at nævnet efter [Medieansvarsloven § 49](#) kan pålægge redaktøren at offentliggøre kendelsen – men de indebærer ingen økonomisk kompensation. I børnesager fastlægger nævnet ofte et detaljeret offentliggørelsespålæg: i [15-70-00803](#) skulle kritikken læses op i tv, bringes på tv2.dk og udsendelsen fjernes fra TV 2 PLAY; i [2022-80-0887](#) skulle kritikken stå fremtrædende i mindst et døgn med link fra den oprindelige artikel og med Pressenævnets logo. Omvendt kan **klageren fravælge offentliggørelsen** af hensyn til barnet: i både [2021-80-0734](#) og [2022-80-0860](#) undlod nævnet at pålægge offentliggørelse, netop fordi klageren ønskede at undgå yderligere eksponering af barnet.

Ikke-konsolideret ændring. Ved ændringslov af 28. december 2018 blev [Medieansvarsloven § 8](#) ændret, så elektroniske nyhedsmedier, der modtager redaktionel produktionsstøtte eller projektstøtte efter mediestøtteleven, automatisk er omfattet af medieansvarsloven uden anmeldelse. Ændringen trådte i kraft 1. januar 2019, men er endnu ikke rullet ind i den seneste lovebekendtgørelse (LBK af 14. august 2014). Den udvider Pressenævnets kompetence – også i børnesager mod netmedier, der ikke selv har anmeldt sig.

LOV	Medieansvarsloven § 8, stk. 1	Medieansvarsloven § 34, stk. 2-3
	Medieansvarsloven § 43, stk. 2-3	Medieansvarsloven § 49
PRAKSIS	Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Frihedens Stemme for identifikation af 15-årig i sag om jødehad 16.12.2022 Pressenævnet · Kritik af Fyens Stiftstidende for navngivning af far dømt for mishandling af spædbarn 22.09.2022 Pressenævnet · Alvorlig kritik af Frihedens Stemme for grov krænkelse af 12-årigs privatliv 19.03.2022 Pressenævnet · B.T. får kritik for krænkelse af privatlivets fred og manglende hensyn til pårørende efter narkodødsfald 25.06.2019 Pressenævnet · Pressenævnets vurdering af klageberettigelse for forældregruppe i sag om kontroversiel morgensamling på privatskole 07.11.2015 Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af TV 2 for identificerbar omtale af ung selvmordsoffer mod familiens ønske 31.10.2015 Pressenævnet · TV 2 får kritik for utilstrækkelig anonymisering af børn i dokumentar om samværskonflikt 20.08.2015	

§ 11 Sammenhæng med domstolspraksis – presseetik og erstatningsret er to forskellige målestokke

Pressenævnets kendelser er ikke bindende for domstolene, og domstolene anvender en anden og højere tærskel. Højesteret har endnu ikke prøvet en konkret pressenævnskendelse om omtale af børn, men flere afgørelser rammer problemstillingen tæt.

Mest instruktiv er [BS-47189/2020-HJR](#), hvor forældre og søskende til en ung, der havde begået selvmord, krævede tortgodtgørelse efter [Erstatningsansvarsloven § 26, stk. 1](#) af tre ansatte hos en tv-station, som i en udsendelse kortvarigt havde omtalt selvmordet og den afdødes navn. Faktum ligger meget tæt på det, Pressenævnet bedømte i [15-70-00838](#) – afskedsvideo på YouTube, forudgående lokal omtale, mindeside på Facebook. Højesteret frifandt:

»Appellanterne kan således ikke kræve tortgodtgørelse på vegne af H, men alene hvis de selv har været udsat for en tortberettigende krænkelse af deres eget privatliv.«

»På denne baggrund finder Højesteret efter en samlet vurdering, at appellanterne ikke har været udsat for en sådan retsstridig krænkelse af deres eget privatliv, at der er grundlag for at tilkende dem tortgodtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1.«

Sammenholdt med nævnets kritik i den presseetiske sag illustrerer dommen præcist forskellen: **en presseetisk krænkelse af et barn eller dets pårørende er ikke i sig selv en retsstridig krænkelse, der udløser godtgørelse.** Kravet ved domstolene er en culpøs krænkelse af en vis grovhed, og Højesteret lagde vægt på, at oplysningerne allerede var offentligt tilgængelige, og at tv-stationen havde udvist hensyn ved at udelade dele af afskedsvideoen.

Andre relevante linjer:

- **Forbud mod offentliggørelse.** Ved byretterne afvises forbudsbegæringer mod dokumentarudsendelser konsekvent, medmindre krænkelsen er meget grov. I [BS-53471/2024-FRB](#) fastslog retten, at et indgreb i ytrings- og informationsfriheden kræver »en krænkelse af en sådan grovhed, at hensynet til den krænkede overstiger hensynet til offentlighedens informationsadgang«. Samme resultat i [BS-21838/2024-KBH](#), hvor et frivilligt og oplyst samtykke og den offentlige interesse i afdækning af kriminalitet vejede tungere end kildens sikkerhedsrisiko. Østre Landsret ophævede tilsvarende et forbud i [BS-58456/2025-OLR](#) med den begrundelse, at EMRK artikel 10 vejede tungere end artikel 8. Højesteret har i [BS-35975/2020-HJR](#) fastslået, at en redaktør bevarer retlig interesse i at få prøvet lovligheden af et forbud, selv efter det er ophævet. Forældre, der vil standse en udsendelse om deres barn, står altså med en langt tungere bevisbyrde end ved Pressenævnet.
- **Strafferetlig beskyttelse af barnets privatliv.** [Straffeloven § 264 d](#) beskytter mod uberettiget videregivelse af meddelelser og billeder vedrørende private forhold. Bestemmelsen anvendes i praksis navnlig mod privatpersoner, ikke mod redigerede medier – se fx [AM2025.08.22B](#) om digital deling mellem mindreårige. Højesteret har i [BS-14031/2020-HJR](#) (Operation Umbrella) fastlagt grænserne for tortgodtgørelse ved deling af materiale med mindreårige.
- **Navneforbud.** Hvor der er nedlagt navneforbud, gælder en selvstændig strafsanktioneret pligt ved siden af presseetikken. Højesteret stadfæstede i [82/2025](#) en bøde på 10.000 kr. til en journalist for at bringe identificerende oplysninger trods navneforbud, og fandt ikke EMRK artikel 10 krænket. Pressenævnet håndhæver ikke navneforbud som sådan, men vurderer, om mediet har fulgt en klar saglig linje – jf. kritikken i kendelsen af 3. marts 2026 om [Nordjyskes identifikation af en sigtet erhvervsmand](#).

Den praktiske konsekvens for forældre: Pressenævnet er den hurtige, gratis og – på børneområdet – mest fintfølende vej, mens domstolene tilbyder økonomisk kompensation, men kun ved kvalificerede krænkelser.

LOV	Erstatningsansvarsloven § 26, stk. 1	Medieansvarsloven § 34, stk. 1	Straffeloven § 264d
PRAKSIS	Højesteret · Journalist idømt bøde for overtrædelse af navneforbud i § 220-sag – ytringsfrihed versus privatliv og uskyldsformodning 21.04.2026 Højesteret · Højesterets dom om tortgodtgørelse til efterladte ved medieomtale af selvmord 24.01.2022 Højesteret · Højesterets kendelse om retlig interesse i prøvelse af ophævet forbud mod TV 2-dokumentar 28.09.2021 Højesteret · Højesterets afgørelse om grænser for tortgodtgørelse i sagskomplekset om ulovlig deling af pornografiske videoer (Operation Umbrella) 12.08.2020 Landsretten · Østre Landsret ophæver forbud mod TV 2's offentliggørelse af aktivistoptagelser fra svinestalde 26.01.2026 Byretten · Betinget fængsel for deling af seksuelt materiale med mindreårig, forsøg på tvang og overtrædelse af privatlivets fred 22.08.2025 Byretten · Forbudssag vedrørende TV2 dokumentar "Titel" 07.11.2024 Byretten · Kendelse om forbud mod offentliggørelse af billed- og lydoptagelser 07.05.2024 Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af TV 2 for identificerbar omtale af ungt selvmordsoffer mod familiens ønske 31.10.2015		

§ 12 Sammenfatning – den røde tråd i Pressenævnets børnepraksis

Pressenævnets praksis om omtale af børn og mindreårige lader sig sammenfatte i fem sætninger.

For det første er beskyttelsen af barnet ikke en lovregel, men et praksis-produkt. Generalklausulen i [Medieansvarsloven § 34, stk. 1](#) blev bevidst holdt åben – jf. [Betænkning nr. 1205/1990, s. 322](#) – og det er nævnets egne kendelser, der har givet den indhold på børneområdet.

For det andet er samtykke fra forældremyndighedsindehaveren hovedreglen, men ikke et absolut krav. Undtagelsen i [2020-80-0471](#) forudsætter modenhed, barnets eget ønske, betydelig almen interesse, loyal omtale og reel anonymitet – kumulativt.

For det tredje afgøres identifikationsspørgsmålet i lokalmiljøet, ikke i landsoffentligheden. [15-70-00803](#) og kendelsen af 15. august 2024 om [den 17-åriges tvangsfjernelse](#) viser, at en »ikke ubetydelig lille« genkendelseskreds er nok til kritik.

For det fjerde er den skarpeste kritik forbeholdt de sager, hvor et barn identificeres i en belastende sammenhæng, det ikke selv kan overskue – [2021-80-0734](#) og [2022-80-0887](#) – eller hvor omtalen af en voksen i praksis identificerer et barn som offer, jf. [2022-80-0860](#).

For det femte er beskyttelsen mindre robust, end den umiddelbart ser ud. Efterfølgende trusler og chikane mod børnene ændrer ikke bedømmelsen af den oprindelige publicering; stiltiende forældresamtykke rækker langt og dækker også deling på sociale medier; tilbagekaldt samtykke ophæver ikke en lovlig publicering; klager over uanmeldte platforme afvises; og nævnet kan hverken tilkende erstatning eller føre bevis. Vil man økonomisk oprejsning, skal man til domstolene – hvor tærsklen efter [BS-47189/2020-HJR](#) er markant højere end den presseetiske.

Afgrænsning: generel privatlivskrænkelser af voksne behandles i [privatlivskrænkelser-medieomtale](#), identifikation af sigtede og dømte i [identifikation-kriminalsager-presse](#), navneforbud i [navneforbud](#), og de generelle presseetiske normer i [god-presseskik](#).

LOV	Erstatningsansvarsloven § 26, stk. 1	Medieansvarsloven § 34, stk. 1
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om tortgodtgørelse til efterladte ved medieomtale af selvmord 24.01.2022 Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af JyskeVestkysten for manglende sløring af socialrådgiver i video om tvangsfjernelse 24.08.2024 Pressenævnet · Pressenævnet udtaler kritik af Frihedens Stemme for identifikation af 15-årig i sag om jødehad 16.12.2022 Pressenævnet · Kritik af Fyens Stiftstidende for navngivning af far dømt for mishandling af spædbarn 22.09.2022 Pressenævnet · Alvorlig kritik af Frihedens Stemme for grov krænkelse af 12-årige privatliv 19.03.2022 Pressenævnet · Pressenævnet finder det berettiget at interviewe 15-årig uden mors samtykke i sag om tvangsanbringelse 19.09.2020 Pressenævnet · TV 2 får kritik for utilstrækkelig anonymisering af børn i dokumentar om samværskonflikt 20.08.2015	

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Erstatningsansvarsloven § 26	stk. 1	Medieansvarsloven § 34	stk. 1, 2-3
Medieansvarsloven § 36	stk. 1	Medieansvarsloven § 43	stk. 2
Medieansvarsloven § 49		Straffeloven § 264d	

MATERIALE Citerede afgørelser

29 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

4

21.04.2026	Journalist idømt bøde for overtrædelse af navneforbud i § 220-sag – ytringsfrihed versus privatliv og uskyldsformodning	82-2025
24.01.2022	Højesterets dom om tortgodtgørelse til efterladte ved medieomtale af selvmord	bs-47189-2020-hjr
28.09.2021	Højesterets kendelse om retlig interesse i prøvelse af ophævet forbud mod TV 2-dokumentar	bs-35975-2020-hjr
12.08.2020	Højesterets afgørelse om grænser for tortgodtgørelse i sagskomplekset om ulovlig deling af pornografiske videoer (Operation Umbrella)	bs-14031-2020-hjr-og-bs-1403

LANDSRETTE · ANKEINSTANS

1

26.01.2026	Østre Landsret ophæver forbud mod TV 2's offentliggørelse af aktivistoptagelser fra svinestalde	10574-12482
------------	---	-------------

BYRETTE · FØRSTE INSTANS

3

22.08.2025	Betinget fængsel for deling af seksuelt materiale med mindreårig, forsøg på tvang og overtrædelse af privatlivets fred	AM2025.08.22B
07.11.2024	Forbudssag vedrørende TV2 dokumentar "Titel"	6551-7864
07.05.2024	Kendelse om forbud mod offentliggørelse af billed- og lydoptagelser	5544-6638

PRESSENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

21

09.05.2026	Pressenævnet kritiserer Kontrast for grove beskyldninger mod voldtægtsoffer uden forelæggelse i anonymiserede artikler om straffesag	W20260949925
20.12.2025	Pressenævnet afviser klage over artikler om drenges observation af formodet ulv	W20251026825
20.12.2025	Pressenævnets vurdering af samtykke og hensyn til børn i sag om ulve-observation	W20251027025
28.05.2025	Afslag på sletning af artikler om barns kåring som Årets Førstehjælper	W20250944425
24.05.2025	Pressenævnet godkender mediehus' afvisning af anonymisering i sag om seksuelle overgreb mod mindreårige	2024-10177
24.08.2024	Pressenævnet udtaler kritik af JyskeVestkysten for manglende sløring af socialrådgiver i video om tvangsfjernelse	
16.12.2022	Pressenævnet udtaler kritik af Frihedens Stemme for identifikation af 15-årig i sag om jødehad	2022-80-0887
22.09.2022	Kritik af Fyens Stiftstidende for navngivning af far dømt for mishandling af spædbarn	2022-80-0860
19.03.2022	Alvorlig kritik af Frihedens Stemme for grov krænkelse af 12-årigs privatliv	2021-80-0734
23.11.2021	Pressenævnet afviser klage over TV 2-dokumentar om forsvunden kvinde og barn	2021-80-0675

19.09.2020	Kritik af DR for manglende samtykke til brug af optagelser fra privat bisættelse i dokumentaren ”Krigsfotografen”	2020-80-0461
19.09.2020	Pressenævnet finder det berettiget at interviewe 15-årig uden mors samtykke i sag om tvangsanbringelse	2020-80-0471
25.02.2020	Berlingske får kritik af Pressenævnet for vildledende brug af billede af 16-årig i kriminalitetsartikel	2019-80-0389
19.12.2019	Pressenævnets vurdering af identifikation og privatliv i sag om tvangsfjernelse	2019-80-0339
25.06.2019	B.T. får kritik for krænkelse af privatlivets fred og manglende hensyn til pårørende efter narkodødsfald	2019-80-0241
23.05.2018	TV 2 frifundet af Pressenævnet for kritik af dokumentarer om svigt af anbragte børn og Vildmarksprojektet	2017-80-0057
17.12.2015	Avis kritiseret for at bringe følsomme oplysninger trods tilbagetrukket samtykke	15-70-00866
28.11.2015	Afslag på genoptagelse af klagesag mod DR vedrørende retlig interesse for forældregruppe	15-70-00836
07.11.2015	Pressenævnets vurdering af klageberettigelse for forældregruppe i sag om kontroversiel morgensamling på privatskole	15-70-00836
31.10.2015	Pressenævnet udtaler kritik af TV 2 for identificerbar omtale af ungt selvmordsoffer mod familiens ønske	15-70-00838
20.08.2015	TV 2 får kritik for utilstrækkelig anonymisering af børn i dokumentar om samværskonflikt	15-70-00803

FORARBEJDE Betænkninger

4 referencer

Medieansvar - Betænkning nr. 1205

nr. 1205 · 1990 · Justitsministeriet

Betænkning om medierne i demokratiet (Betænkning nr. 1320)

nr. 1320 · 1996 · Statsministeriet

Straffelovrådets betænkning om freds- og ærekrænkelser

nr. 1563 · 2017 · Justitsministeriet

Ytringsfrihedens rammer og vilkår i Danmark – Betænkning nr. 1573, Del 2, afgivet af Ytringsfrihedskommissionen

nr. 1573 · 2020 · Justitsministeriet